

РЕШЕНИЕ

№ 1367

гр. Пловдив, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Иван Ал. Анастасов

Цвета Б. Борисова

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Иван Ал. Анастасов Въззивно гражданско дело № 20235300501682 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от Л. С. К. против решение № 1859/27.04.2023г. по гр.д.№ 16770/2021г. на ПдРС, XII гр.с., с което в производство по иск по чл. 422 ГПК спрямо жалбоподателя е признато за установено, че същият дължи на „Водоснабдяване и канализация“ЕООД сумата от 798,05 лева- главница, представляваща стойност на доставена вода за периода 04.04.2018г.- 07.04.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.05.2021г., както и сумата от 83,92 лева- лихва за забавено плащане за периода 30.06.2018г.- 31.03.2021г.. Във въззивната жалба се сочи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. На първо място се сочи, че е недоказано наличието на облигационна връзка между страните, тъй като липсвали годни доказателства за правото на собственост на жалбоподателя върху обекта на потребление, за който е начислена горепосочената главница. Твърди се също така, че липсват и годни доказателства относно потреблението на вода в имота, начина на отчитането му и извършените начисления. Представените от ВиК карнети не съставлявали годни писмени доказателства, тъй като не били оформени съобразно с изискванията на ОУ на водоснабдителното дружество. Искане се отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на иска.

От въззиваемата страна „Водоснабдяване и канализация“ЕООД е подаден отговор на въззивната жалба, с който се поддържа, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

ПОС, XIV гр.с., като се запозна с материалите по делото, намира следното:

Производството по гр.д.№ 16770/2021г. на ПдРС, XII гр.с. е образувано по искова молба от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, против Л. С. К., за установяване на вземания на дружеството, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение

по чл.410 от ГПК по приложеното ч.гр.д.№ 7777/2021г. на ПдРС, IV гр.с., а именно за сумата от 820,05 лева за консумирана питейна вода и отведена канална вода през периода 04.04.2018г.- 07.04.2021г. в обект на потребление, находящ се в гр.П., ул.“С***, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от постъпване на заявлението в съда- 14.05.2021г., както и сумата от 89,05 лева- обезщетение за забава за периода 30.06.2018г.- 31.03.2021г.. В исковата молба се твърди, че ответникът е собственик на водоснабден имот на горния адрес, като партидата за обекта се водела на негово име. Водоснабдителното дружество доставило вода и отвело за пречистване канална вода през периода от 04.04.2018г. до 07.04.2021г. на обща стойност от 820,05 лв., за която били съставени и доведени до знанието на абоната съответните фактури. Количеството на доставената вода било определено по норматив по реда на общите условия на доставчика, тъй като в имота липсвало средство за търговско измерване- водомер. Стойността на доставената вода останала неплатена. Ищцовото дружество се снабдило със заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК и тъй като същата била връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал. 5 от ГПК , чрез залепване на уведомление, възникнал правния интерес от предявяване на исковете по чл.422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД.

От ответника, чрез назначения му особен представител адв.А. А., е подаден отговор на исковата молба, с който исковете са оспорени като неоснователни. Оспорено е качеството на ответника като потребител на доставените на ищеца услуги, тъй като същия не бил собственик на водоснабдения имот. Направено е и възражение за изтекла 3- годишна погасителна давност. Искът за стойността на доставената и отведена вода е оспорен и по размер, тъй като действителна консумация липсвала и не били налице предпоставките за нормативно определяне на количеството вода. Искът се оспорва и като недоказан, тъй като за доказването му били ангажирани само изходящи от ищеца частни документи.

Съобразно с гореизложеното, на първо място ще следва да се направи преценка относно наличието на облигационно правоотношение между страните, имащо за предмет доставка на ВиК- услуги. Съгласно §1, т.2, б.“а“ и б.“б“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, потребители на ВиК- услуги са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК- услугите, както и юридически или физически лица- собственици или ползватели на имоти в етажната собственост. Също така, съгласно чл.3, ал.1, т. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, ползватели са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради- етажна собственост. По първоинстанционното дело са приети заверени копия от карнети за имота на ул.“С*** за период от 01.11.2016г. до 01.10.2021г., в които като собственик е отразен жалбоподателя Л. К.; предоставени от Община- гр.Пловдив заверени копия от декларации по чл.14 от ЗМДТ за имота на ул.“С. от 30.03.1998г., подадена от М. М. В., от 17***г., подадена от А. С. Т., и от 22.05.1998г., подадена от Б. Ю. Я., както и заверено копие от извлечение от кадастралната карта на гр.П. за полумасивна жилищна сграда с идентификатор 56784.553.**, със застроена площ от 42 кв.м., находяща се на адрес: гр.П., ул.“., за която в кадастралния регистър е записано, че е собственост на Л. С. К., без да е посочен документ за правото на собственост.

С подадената от М. В. данъчна декларация е декларирана къща, със застроена площ от 101 кв.м.. С декларацията от А. Т. е декларирано жилище, със застроена площ от 68 кв.м., а с декларацията от Б. Я.- жилище, със застроена площ от 45 кв.м.. Видно от извлечението от кадастралната карта, в ПИ № 56784.55** съществуват четири сгради- три полумасивни жилищни и една масивна стопанска, долепена до сграда с идентификатор 56784.553.1** Л. К. не е декларирил пред Дирекция „МДТ“ при Община- гр.Пловдив жилищен имот на адрес: гр.П., ул.“С., и явно не разполага с титул за собственост за такъв имот, тъй като такъв не е отразен в кадастралния регистър. И трите жилищни сгради на адреса са декларирани през 1998г. от лица, различни от жалбоподателя / общо сградите в ПИ № 56784.55** са четири, от които една стопанска, тъй като в този имот, а и в близост до него няма сгради с номера 5, 6,

7 и последващи/. Без титул за собственост отразяването му в кадастралния регистър като собственик сграда с идентификатор 56784.553*** се явява напълно произволно. Притежаването на вещно право върху обект от кадастъра е основание за вписване в регистъра, но обратното, а именно, че вписването задължително предполага притежаване на вещно право, не е вярно. Същото важи и за откриването на партида на името на жалбоподателя за водоснабден обект на горепосочения адрес. Ето защо, съдът намира, че действително не са налице убедителни доказателства за наличието на облигационно правоотношение между страните по доставка на питейна и отвеждане на канална вода.

Съгласно цитирания в исковата молба по първоинстанционното дело чл.25, ал.8 от Община условия на „ВиК“ЕООД- гр.Пловдив, публикувани на интернет- сайта му, при липса на индивидуални водомери, месечното количество изразходвана питейна вода се определя както следва: 1. по 6 куб.м при топлофицирано жилище и по 5 куб. м - при нетоплофицирано жилище за всеки обитател; 2. по 0,1 куб. м за всеки куб.м. застроен обем сграда за сезонно ползване (вила, бунгало и др.), жилища и офиси, в които няма постоянен обитател; 3. по 0,5 куб. м за всеки куб.м. застроен обем на сграда - за сгради в строеж. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че в карнетите е записан номер на водомер-00104305222, като не са налице доказателства за това през процесния период такъв да е липсвал. Освен това, за да се приложи начина на начисление на количества потребена вода по т.1 на чл.25, ал.8, е необходимо да се знае със сигурност колко са обитателите в обекта на потребление. По делото нито е известен броят на обитателите в обекта, за който се претендират процесните вземания, нито са налице никакви доказателства в тази насока. Ето защо, съдът намира, че първоинстанционното решение ще следва да бъде отменено, включително и в частта досежно разноските.

Съобразно с решението по делото и предвид обстоятелството, че особеният представител на жалбоподателя е освободен от внасяне на държавна такса, на основание чл.78, ал.6 от ГПК дължимата държавна такса в обща размер от 50 лева по двата обективно съединени иска ще следва да бъде заплатена от въззиваемата страна.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1859/27.04.2023г. по гр.д.№ 16770/2021г. на ПдРС, XII гр.с., с което в производство по иск по чл. 422 ГПК спрямо жалбоподателя Л. С. К. е признато за установено, че същият дължи на „Водоснабдяване и канализация“ЕООД сумата от 798,05 лева- главница, представляваща стойност на доставена вода за периода 04.04.2018г.- 07.04.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.05.2021г., както и сумата от 83,92 лева- лихва за забавено плащане за периода 30.06.2018г.- 31.03.2021г., включително и в частта досежно присъдените съдебни разноски, като вместо това

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Водоснабдяване и канализация“ЕООД- гр.Пловдив против Л. С. К. искове по чл.422, ал.1 от ГПК , вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 203 и чл. 198, ал.1 от Закон за водите и по чл.86 ЗЗД за това да бъде признато за установено, че ответникът по исковете дължи на ищеца сумата от798,05 лева- главница, представляваща стойност на доставена вода за периода 04.04.2018г.- 07.04.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.05.2021г., както и сумата от 83,92 лева- лихва за забавено плащане за периода 30.06.2018г.- 31.03.2021г.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация“ЕООД, ЕИК: 115010670, със седалище и адрес на управление: гр.П., бул.“Ш.да заплати по сметка на Окръжен съд- гр.Пловдив сумата от 50 лева- държавна такса за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____